

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

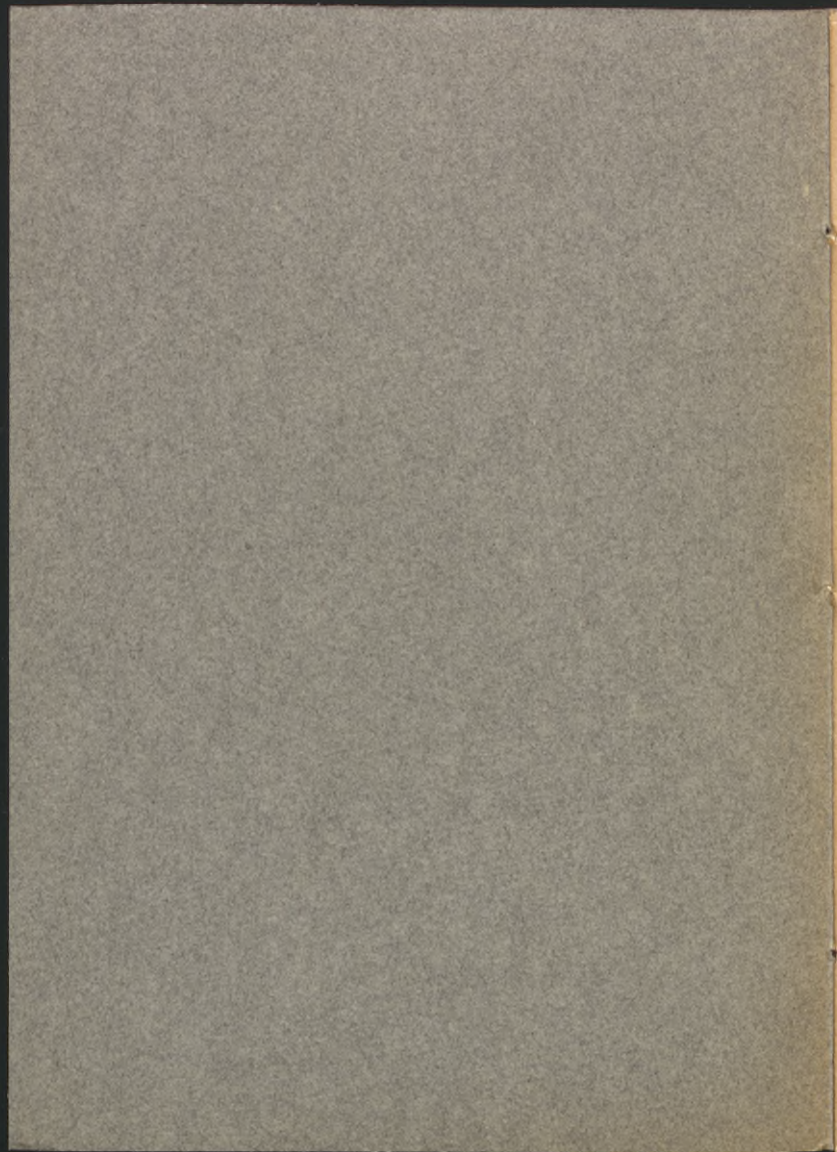
UPPSALA
UNIVERSITET

(In) Luff.
70.

Landenburg, N. Y.
Pikt

7887.

(Br.) Lit.
Sv.

BIKT

AF

N. J. LANDEBERG.

ANDRA ARKET.

MÄRK!

»Skall tryckas och dom falla».

Konungens ord.

»Justum tandem vinsct.»

STOCKHOLM,
FÖRFATTARENS FÖRLAG.

Sv. 41
29

Förord.

Läs, pröfva, läs omigen, tändren du skär;
Oss vreden i handen sig knyter.
Den »*bikt klagan*» lefvande sanning det är,
Så »*Norrmanna*» lejonet ryter. —

Men

Af konsten ingen stämpel
Kritiken finner här;
Vår *Herra* så sitt tempel
I dårskap dölja plär;
Der svaga lammen vadar
Förutan något mehn,
Der drunknar Elefanten
Med sina starka ben.

Inledning.

Vita et fata: Folkrätts dom skall falla.

Bikt.

Från södra landets skogars natt
Vår härd och dag upprunnen,
Välfräjdad, fast dess sken var matt;
Så står på fot jag funnen.

Jag vuxit upp, nöjd med min lott,
Som vattenliljan klara.
Hon står i dyn, har stängel fått,
Vill solens älskling vara.

Sed varet »*starbhus täras upp*»;
Antijusticia klokæ.
När tvåbensbjörnar gifva hopp —
De dödas ben må ropa.

Jag »*Bägarns nektar*» läpja fått,
Sett något inom *porten*.
I Grufvan, Hertas natt, jag gått
För *pram* i mörka orten.

Mitt hjerta frös till hårdan is,
 Petrificat min anda.
 En mild *Försyn*, dock vare pris,
 Kom mig i nåd tillhanda.

Svag helsa vände *kranen* om,
 Så vardt mig dagen gifven.
 Från ras och vatten upp jag kom
 Till Brukets ugnar skrifven.

Från Höganäs, dess ugnars glöd,
 Nedflyttades på tufvan.
 Min hägrings glada plan der lög,
 Gått upp och ned i Grufvan.

En vänlig Prestman råd mig gaf,
 När *ett och allt* han pröfvat:
 »Blif *läran* trogen, gif dig af,
 Sprid Biblar oförtöfvat».

»Vår Schartuan, i vantrons natt,
 Din *eld* må här sig öfva:
 Dra *strå till stack*, dig Clerici satt:
 Der må din tro sig pröfva».

Tidsandens riktning, storm besatt:
 Rättvisa, kärlek ära
 Ur landet flytt; anti sig satt,
 Förnuftet till vanära.

Streck oss antijusticia satt
 Om handen och om foten.
»Riksekens krona skakas» att
 Vi frukte *yx* på roten.

Jerusalems och Romas natt,
 Dess skuggor oss omsluta.
Ej »Zions-lyktans sken» är matt,
Men »väktare» ej tuta.

Jag predikant, prins, doktor fått
 Af otros-vraken glada.
 Så pressens spalter ordat smått,
 Men utan harm och skada.

Till Stockholm, hemmet, styr jag färd
 Att mig ånyo bikta.
 Drar satan *mot vår lära* svärd,
 Han med sin svans får plikta.

Jag predikant, prins, doktor fått
 Östgöta-, Vikbolandet,
 Gryt, Ringarum, S:t Anna gått —
 Der folkrätt döma kan det.

Dom måste falla, med och mot,
 Jag ingens skada vållat.
 Drar mig nu undan fot för fot, —
 Ej någons bidrag kallat.

Min predikant fått andra rön,
 Ej som min doktor — ära.
 Vår vantros anathemæ-bön
 Står deras sektskoj nära.

De fåfängt storma Zions Gud,
 Vår »Konung Kronan» taga.
 Nog skyddar »Brudgummen» sin brud
 Och bär i famn de svaga.

Tro ej på dem, ur hus i hus,
 Med nya läror pråla;
 Sitt mörker kläda de i ljus,
 Af inbilskt högmod skråla.

Vår nästa älska — ej en sekt;
 Förnuft Guds ord oss läre:
 Ej göra våld mot gifven plekt,
 Vårt samvet' till vanära.

Ej nog att tro blott, som man vill:
 Med lösryckt »fras» sig smeta;
 Och icke nog blott bjuda till —
 Men göra, ej blott veta.

Ur syndens dvala väckas upp,
 Och ej med skrymtan synda.
 Här fordras bot; nytt lefnadslopp;
 Till »Nådastolen» skynda.

Från *tronen* ned får satan makt;
 Klerici stånda flata.
 För lyx och bröd ej »*ED*» är lagd,
 Ej på »*Gehennas gata*».

»*Sjuhufvad tiohornig*» har
 Oss satans makt angripet.
 Fins någon »*Nazir*» mera qvar,
 Som står för *himmelriket*?

Hvad Gud ej vill, ej satan kan,
 Gör toffelspirans »*mara*».
 Vår Konungs kammarherre, han
 Fått sqvallersefven rara.

»Vid adertontusen tunnor, mer
 Af tjur- och fåreskalla,
 Vi *idiot* den arma ger;
 Han får i väg sig knalla.

Jag *stadsarrest* och *kronor* fått
 På sju dygn, tio dyra.
 Med *oren* »*Mantel*» bort jag gått,
 På »*Kungsords*»-bikt, vid lyra.

Kritikus:

»Från himmel och helvete, hvilken som helst,
 Så sannt han vill hafva sin frihet frälst,
 Anhelat crudelitem: vet hut».

Svar:

»Manum tollens fidem populi inplorabit».

Ock märk!

Må leken gå på lif och död
 »Rättvisans nyckel felar».
 Nu skall jag bikta landets nöd,
 Ej Kongsord mål förfelar.

I röd kostym — ej radikal —
 Jag stigit upp ur dopet.
 I biktens spalter, neutral,
 På rak arm och ej toket.

»Min »luta» upp ur moll i dur,
 Sin glada eldsbikt spelar.
 Antijusticiæ midnatts djur
 Sitt »autokrat» de fela.

Nationen Judæ, Biblens bud,
 Oss qvälja dom, ho kan det?
 Och hafva vi ej samma Gud
 Bortjagat här ur landet?

Hör, hör!

Fäväldets lösens ord, se här:
 »Jord, vatten, land och slafvar;
 Lifsmedelstullar, vårt allt är».
 »Fös bort den »mes», som klagar».

Svar:

»I gifven oss med eder bo,
 Vi nordens frie alle.
 »Oss jemlikhet för lag». — Ej tro
 Vi för er *makt-fot* falle».

»Ej drifven oss i landsflykt bort,
 I *Drönare* i kupan,
 Ert öde utom oss är hårdt,
 I slopens oss förutan».

»I stigen enigt ned till oss,
 Också er hand vi skaka;
 På andra spår vårt land förgås,
 Vi sett det långt tillbaka».

Märk, märk!

»Förr bondehusen *kärnfull nöt*,
 — Af halfhetslyx uppfräten? —
 Tag *mortlen* ho som vill och stöt,
 — På pantlånbank uppäten.

Vår nordpols isbjörn leker ej
 En linjens oranguta.
 Knut Svensson Göth och Vend, onej,
 I naken hand vill tjuta.

Fångens bikt och klagan.

Bikt.

Från Stockholm jag med *Dana*
 Ombord till Helsingborg
 Jag går och kan ej ana
 En skynt af biktens sorg.
 Vid Skånes vestkust bada
 Och stärka hälsan svag,
 Jag kunde utan skada,
 Och medel egde jag.

Till Ronneby anlända,
 I land vi stego der;
 Med slupen upp vi lända
 Till brunnens park så kär.
 Jag går ej in på festen;
 På parkens gång jag står.
 Då kom *polis*, den pästen
 Åt mig — vill ha' en tår. —

Jag kan dig arresteras,
 Förbjuden parken är;
 Ej duger protestera,
 Din dom är gifven här.
 Men tyst, gack in på festen
 Med mig och töm ditt glas,
 Så står du — hedersgästen,
 Och slipper fångkalas.

Af hälsoskäl med mera
 Jag skyr och afstår rus;
 Vill öret ej spendera
 Der *Bachus* håller hus.
I Kungens namn och Kronans
 Du skall på *finkan* in
 Du annars kunde skonas,
 Men du är här af *hin*.

Här stadsfiskal en liten,
 Som skall på *finkan* in.
 Jag blef af honom biten,
 Är vreder i mitt sinn'.
 Den arma stadsfiskalen
 Står stum som *finkans* vägg;
 Han ser kamraten galen,
 Bet läppen under skägg.

När ångaren var gången
 Mig *finkan* låses upp.
 Med våld utförs nu fången,
 Nej tack; jag säger stopp. —
 Transport till Stockholm åter,
 I pressen mötas vi.
 Tag blacken fram, han gråter,
 Som *krokodilen* — tvi.

I arton dygn jag hålldes
 I källarhvalfvens träsk,
 Karlskronas cell och ställdes
 Ej på förhör någonstads;

Men på en dag jag löper
 I Clerici öppna famn —
 Mig biktar strax — ej stöper
 I *Jesu Christi Namn*.

»*Konstitutionel Författning*» och jemlikhet
 för? — I rödaste Radix:
 — Rättvisan brinner:

Bikt:

»*Landet bygges med lag*:»
 — Öfvervåld finner jag.
 »*Folkets väl*»: Hvar är rättvisan hemma?

En dito bikt och klagan.

Bikt:

Jönköping, Åkers prestgård, bad
 Jag frun om bröd, en beta;
 Naziren kom, min dom han qvad,
 Vill rättvis herde heta.

Till Länsman själasörjarn går
 Att i arrest mig kasta
 Vid deras »*bränvinsbord*» jag får
 Förmaningsreglor fasta.

I Jönköping jag låstes in
 Bland mördare och tjufvar.
 Här sprang min hjerna rundt rundt kring
 För dessa biktbarns lufvar.

Sex dygn jag ej fick himlen se
 Af vakten blef bestulen
 Så låst i band med bofvarne
 Och förd till Malmö — *mulen*.

Stationen der vi stufvas om
 I öppen vagn kring staden
 Med flis och gny allt pöbel kom
 Till efterföljd i raden.

Pratts fans ej här för mig, fullt hus;
 På mehnligt rum fås hvila
 När andra dagen kom med ljus
 Jag fick diciplin, — och kilar.

Bikt som vittne.

Mig infinna Tisdagen den 15:de November
 1887 å Stockholms Rådstufvu-Rätts 3:dje Afdel-
 ning kl. 12 midd. Att intyga det Löjtn. C. G.
 Aspengren i min åhöro sade till Enkefruen, sin
 hyresgäst, E. Svensson, »Att hon får flytta, utan
uppsägning; och får hon sitt förskott på hyran
 när hon så ville. Vidare sade han att: »*sämre
 klädda gäster få icke visa sig inom hans hus*»:
 och så sade Fru E. Svensson till mig och löjtn.
 C. G. A. att jag skulle stånda vittne i denna
 sak, om så kunde påfordras.

Detta intygar jag vid min själs salighet:
 Så sannt mig Gud hjälpe till lif och själ.

Adress, Adolf Fredrik, Stockholm.

N. J. Landeberg.

Sveas »Statsroder» vid svansen, eländet vid fångelser och fattighus, brist på utrymme, svält och grålus, Makt-eganden vid glas och nöjen.
 Är det sant?

Bikt.

Svensson öfverlefft sin sommar,
 Rutans flora, snö och is;
 Härden slocknat, armen domnar,
Lutan tystnat — Swarts, en pris —
 Stel *Nobless* sin broder Abel
 Trampar under sjelfvisk fot;
 Allt *förbistring*, arma »*Babel*»
 Yx arbetar på din rot.

Gebus dag och Roms ruiner
 Glömt sitt fordom och sitt nu.
 Opinionens irrbloss skiner,
 Skatskratt, midnatt, ugglor, hu!
 Mulen himmel, åskskräll, dunder,
 Reaktionens blixtned.
 Stål och tullar, *mavets* funder,
 Så vår »*Riksek*», grannes ved.

Fåvälds kloka spindlar suga
 Mygg och flugor i sin väf,
 Myrors hämd kan kallas duga;
 Öfverlista mickel räf.

Tyst de draga strå till stacken,
 Orm och spindlar deras spis.
 Nu jag gör helt om på klacken,
 Tar min Swarts, en dubbel pris.

Naziren.

Herran dömme. Din dom skall falla.

Bikt:

Dunkers och Aspö Presterskap tillhanda.

»Labentur».

Vadsbro patronen i Dunker
 Grå aristokraten, vår junker
 Märk! hans statarebarn gå
 Barfota i 20 Cels. köld,
 Och han är sinas egen Kommunal,

Obs.! Kyrkoherden der

Ligger på Landtbruk
 För bröd, ej själar.
 Hos båda blef jag missfirmad m. m.

Bikt från Aspö:

Hjonen ligga på stengolf
 Svält och väggelus
 Deras fattighus.
 Maken finns ej i landet

Jag biktar

N. J. Landeberg.

Prenumerationsanmälan.

Se här, *Landets ärade Folkkrätt* tillhanda:
50 stycken »*Bikt-Vrak*» mot 50 öre.

Registratum!

Inledning.

Bikter:

1. Karlskrona, Wexjö och Stockholm:
Fångens bikt och klagan.
2. *Konunga-Borgen:*
K. K. H. och själavårdens femininer göra
sig en idiot.
»Skall tryckas och dom falla».
Kungs-Ordet.
3. Guds barnet leker »*Karl Johan*» med röda
och grå i Linköping och omnejd.
4. Pullans smått och godt ur sophögen. Bikt
från Dunker och Aspö.
5. Prins, doktor, predikant och lumphandlare.
Bikt från Ringarum och Vikbolandet.
6. Hvar jag är skrifven.
7. Gud och satan i biktsäcken.

1001850793

